

Sygn. akt I CSK 505/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. K.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Prokuraturze Okręgowej w R.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

W art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy w danym przypadku spełnione są przesłanki realizujące funkcję publicznoprawną. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania kasacyjnego jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności samych podstaw skargi kasacyjnej.

W sprawie nie występują warunki pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W obszernym piśmie stanowiącym samodzielny wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący, jak się wydaje, wskazywał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, a zatem przesłankę z art. 398<sup>8</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. oraz sformułował zagadnienie prawne, co oznaczałoby, że powołał się na przesłankę z art. 398<sup>8</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Zagadnienie przedstawione przez skarżącego nie stanowi wystarczającej podstawy dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, biorąc pod uwagę, że jak sam skarżący wskazuje, zagadnieniem legalności działania organów ścigania związanych z wypełnianiem ich ustawowych obowiązków zajmował się już i Trybunał Konstytucyjny i Sąd Najwyższy wypowiadając aprobowaną przez skarżącego tezę, że fakt uniewinnienia oskarżonego nie czyni, per se, czynności procesowych podjętych przez właściwe organy nielegalnymi. Ocena zaś czy

wniesienie aktu oskarżenia nastąpiło bez jakiejkolwiek dowodów i z naruszeniem przepisów k.p.k. jest związana z konkretnymi okolicznościami danej sprawy i nie uzasadnia formułowania jakiegokolwiek abstrakcyjnego zagadnienia prawnego.

Pozostałe rozważania skarżącego zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie dają podstawy do przyjęcia, że skarżący wykazał istnienie przesłanki z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

Z uwagi na trudną sytuację materialną i życiową skarżącego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. postanowił nie obciążać go kosztami zastępstwa procesowego należnymi pozwanemu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.